

Bewaking Rottum 1995

Verslag bewaking Rottumeroog 1995, K van Dijken & E Koopman 1996.

Verslag bewaking Rottumerplaat 1995. G Kasemir & D Lutterop 1996.

Uitgegeven door Staatsbosbeheer Groningen. Te verkrijgen door overmaking van f 12,50 per exemplaar op giro 5093486 van Staatsbosbeheer, o.v.v. "Oog 95" en/of "Plaat 95".

Welke natuurliefhebber droomt er niet van? Een poosje door mogen brengen op Rottumeroog of Rottumerplaat. Elk jaar zijn er een aantal mensen die zich gelukkig mogen prijzen. Deze mensen treden van eind april tot en met eind augustus bij Staatsbosbeheer in dienst als bewaker van deze twee Groninger waddeneilanden die in de tijd van Jac. P. Thijsse nog gewoon Rottum werden genoemd.

Het bewakingsteam van Rottumeroog bestond in 1995 uit Eduard Koopman en Koen van Dijken. Op Rottumerplaat werd een oogje in het zeil gehouden door Giny Kasemir en Date Lutterop. Beide teams moesten zich naast de bewaking bezig houden met het volgen van de (broed)vogelbevolking. In de rapporten *Verslag bewaking Rottumerplaat 1995* en *Verslag bewaking Rottumeroog 1995* worden de broedvogels, HVP-tellingen en doortrekkende vogels op overzichtelijke wijze gepresenteerd. Ook geconstateerde onrechtmatigheden als verstoring door te laag overvliegende vliegtuigen en zich niet aan de regels houdende pleziervaarders staan vermeld.

Ook in 1995 blijken beide eilanden nog steeds een bolwerk voor plevieren en sterns. Vooral de Dwergstern, Noordse Stern, Visdief, Bontbekplevier en Strandplevier komen er tot broeden. Van de Visdief lijkt het aantal in vergelijking met de jaren 80 iets af te nemen, terwijl van de andere soorten de aantallen min of meer

stabiel zijn. Opmerkelijk is verder de broedpoging van een paartje Lepelaars op de kwelders van Rottumerplaat. Ook de Eidereend gaat het voor de wind, hun aantal stijgt nog steeds.

Beide eilanden zijn van groot belang voor doortrekkende en overwinterende vogels. Duizenden steltlopers zoals Bonte Strandloper, Kanoet, Scholekster en Wulp gebruiken de eilanden als hoogwatervluchtplaats, terwijl ze bij laag water het omringende wad als foerageergebied benutten. Meerdere malen wordt de norm die aangeeft dat het desbetreffende gebied van internationale betekenis is overschreden.